

در تعیین کیفر اشد اشکالی که پیش می آید این است که کدام کیفر اشد از دیگری است و چه مقیاسی برای این تشخیص باید در نظر گرفت.

با مراجعه بطرز نگارش مواد قانون کیفر هنگانی مطلب روشن می شود بدین طریق که ماده ۷ قانون کیفر هنگانی بجازات هارا از حیث شدت و ضعف به چهار نوع تقسیم نموده:

جایت — جنجه مهم — جنجه کوچک (تفصیر) و خلاف ۰ بنابراین در صورتی که در دادنامه محکومیت کیفر هایی از دو درجه مختلف (مثلًا درجه اول و دوم) تعیین شده باشد کیفر درجه بالاتر اجرایی گردد. در صورتی که کیفر های تعیین شده در دادنامه از يك درجه باشند مثلًا کیفر های جنائی یا جنجه فقط باشند باز ترتیبی را که قانون گذار در نگارش کیفر ها در هر ورقه معمول داشته باید رعایت کرد — چنانچه شخصی محکوم بحبس موقت با اعمال شاقه و حبس مجرد گردیده باشد چون در ماده ۸ قانون کیفر حبس موقت با اعمال شاقه مقدم بر حبس مجرد قرار گرفته است لذا حبس موقت با اعمال شاقه که کیفر اشد است در باره محکوم اجرا میشود ۰

محسن محمودی

اجتماعی بهتر تطبیق می نماید. در این مورد قانون گذار می خواند در تعدد بزرگ مقدار کیفر ها را محدود کرده و با تعیین حدی مانع از زیاد شدن غیر عادلانه مدت کیفر شود ۰ قوانین کیفری امروزه بیشتر باین سیستم گردیده اند. در مورد کیفر های ترهیبی و ترذیلی قوانین جدید اعمال تمام کیفر ها را رد کرده و فقط در مورد کیفر های سبک تر آنرا قبول گرده اند. ولی در هر دو حال با تعیین حدودی برای آن کیفر را عادلانه ساخته اند. بطور کلی در مورد تعدد حقیقی بزرگ، اصل کلی این است که تمام کیفر های تعیین شده برای بزرگ های ارتکابی در باره محکوم اجرا نشوند ولی در بره های خلافی این اصل در نظر گرفته نمی شود زیرا کیفر های خلافی (حبس تکدیری و غرامت) بقدرتی کوچک و بی اهمیت اند که جمع آن با سایر کیفر ها تولید اشکالی نخواهد نمود ۰

بهر حال موقعی که دو یا چند بزرگ با یکدیگر جمع شوند که هر دو جنجه و یا جنائی و یا جنجه و جنائی با هم باشند یک کیفر اجرا خواهد شد و آن کیفر اشداست ۰ ولی در صورتی که بزرگ ها جنجه یا جنائی و خلاف باشند کیفر جنجه و یا جنائی و کیفر خلاف هر دو اجرا خواهد شد.

بحث در قوانین تجارتی انگلستان

-۱۶-

علیه) واقع شده بود عادتاً کالای مطلوب خود را بشخص دیگری بنام (بروکل هارست) سفارش می داده اتفاقاً در مرتبه اخیر که سفارش جان میرسد مصادف با همان روزی می شود که (بروکل هارست) باشگاه خود را

از جمله مواردی که دادگاه انگلیس به ابطال قرار داد رای میدهد هنگامی است که سهو در باره طرف معامله حاصل شده باشد — در یکی از دعاوی مشابه سال (۱۸۵۷) شخصی بنام جان که طرف خوانده (مدعي

بود بی آنکه بداند آن نوشه عبارت از بر اتنامیجه ائی است که امضاء می کند - دادگاه پیر مرد را بدلیل سهو و اشتباه مسئول برات ندانست.

در موادی که قرار داد از جهاتی موضوع سهو و اشتباه واقع شده باشد بحدی که موجب مداخله مقامات قانونی شود، هر گاه هنوز هیچ کاری از لحاظ اجرای قرار داد انجام نشده است دادگاه انگلیس طریق را بموquitی که قبل از انعقاد قرار داد اشتهارد بر میگرداند مثل آن که قرار دادی هنوز هیانه آنها بسته نشده است و اما هر گاه قرارداد به محله اجرا وارد شده مثل آن که پولی هیانه طرفین رد و بدل شده باشد دادگاه امر باسترداد پول میدهد ولیکن هر گاه طرفین مایل بقطع معامله نباشند دادگاه انگلیس بجای آنکه قرارداد را ابطال کند امر بتصحیح می دهد بنویسکه هر گونه سهو و اشتباهی واقع شده است اصلاح و معامله طبق نظر و قصد واقعی طرفین صورت پذیرد

اغراق و توصیف بیجا - در معاملات و قراردادها غالباً هیانه طرفین یک رشته گفتگو و مذاکراتی بعمل می آید - از لحاظ قوانین انگلیس هر گونه اظهارات یا توصیفات واهی نسبت بموضع معامله هادام که ثابت نشود که مبتنی بر قصد و عدم بوده است موجب نقض قرارداد نخواهد شد - مغذلک در بعضی قراردادها از جمله در هورد بیمه مقتبهای صداقت و حقیقت گونی ضروری میباشد و در قانون انگلیس این قبیل قراردادها را اصطلاحاً قراردادهای حسن نیت مینامند زیرا صدق و خوش نیتی طرفین لازم و ملزم اجرای آنها میباشد در این موارد هر گاه معلوم شود توصیفات واهی و بیانات غیر واقع بیان آمده بوده بر فرض آنکه ثابت گردد که توصیف کننده خودش نیز از واهی بودن اظهاراتش بی خبر بوده است قرارداد قابل الغامی شود و در اینجا اصل قانونی که بالا یاد شد استثناء پیدا

با شخص دیگری بنام (بولتون) و امیگدارده و بنت بر این بجای آن که [بروکل هارست] سفارش معاوب جان را انجام دهد شخص (بولتون) انجام می دهد و در دادگاه بولتون خواهان بود و بهای کالا را از جان مطالبه می کرد - دادگاه چنین رای داد که چون بولتون طرف قرارداد نبوده دعوای او بر علیه جان پذیرفته نیست.

در یک دعوای مشابه دیگر سال (۱۸۹۹) خواهان [مدعی] شخصی بود از سود خواران نامی که پولی بوم میداد و بدء کاران را بخاک سیاه مینشانید و بهمین سبب مردم از او گریزان بودند و او نیز خود را بنام‌های ساختگی و گوناگون معرفی می نمود تا دامخواهان دوی را نشناخته از معامله با او نپریزنند - در این وله هم شخص وامخواه را بنام عوضی خود فریفته بود و حال آن که هر گاه وامخواه که (استریت) نام داشت می دانست طرف او واقعاً کیست راضی بمعامله با او نمیشد دادگاه چنین رای داد که قرار داد بر علیه وامخواه قابل اجرا نمیباشد زیرا هنگام عقد قرارداد او نمی دانسته است که با کدام شخص وارد معامله شده است - هورد دیگری که سهو طرفین را دادگاه انگلیس مورد توجه قرار میدهد و در نقض قرارداد مؤثره شماره هنگامی است که یک شخص نا بینا یا بی سود سندی را امضا می کند در حالی که مفاد آن را چیزی غیر از آنچه که حقیقتاً میباشد نزد خود می پندارد و وجهه فنی یعنی شرعی ابطال قرارداد در این قبیل موارد از لحاظ دادگاه مبتنی بر این اصل است که شرط هقدماتی هر قراردادی توافق فکر و مغز طرفین است در موضوع واحد و حال آن که در این موارد فکر امضا کننده غیر از فکر طرف میباشد.

در یک دعوای مشابه سال (۱۸۶۹) پیر مردناتوانی که دیدگانش کم فروغ شده بود نوشه ئی را امضا کرده

انگلیس بیازر گنان توکیه می‌نماید که لااقل توصیفات طرف را در قرار داد گنجانیده و شرط معامله قراردهند و در رسیدگی بدفترها و فرخهای بورسی و ورود به راههایی که طبیعاً مورث کشف حقیقت و روشن شدن کیفیات موضوع می‌شود مسامحه و غفلت ننمایند و گزنه دادگاه انگلیس نمی‌تواند بنفع طرفی که از قرار داد زیان برده است دعوا را مورد توجه قرار ندهد. بنا برای دادگاه انگلیس سال (۱۹۰۵) سکوت یکی از طرفین در کیفیات و شرایطی که طرف دیگر می‌خواهد حمل بر سوء نیت نمی‌شود چنانچه هرگاه خریدار بگوید من کالائی می‌خواهم که جنین و جنان باشد و این کالای شمارا چهون دارای همان شرایط است یا اگر دارای همان شرایط است میخرم و فروشند در پاسخ خاموش مانده فقط بتسليم کالا و انجام معامله بپردازد. این سکوت دلیل بر سوء نیت نیست و خریدار نمی‌تواند بر علیه فروشنده دعوی نماید.

بنا بر روشی که دادگاه انگلیس از خود نشان داده دعوا نی که مبتنی بر توصیفات واهی بوده هرگاه در دادگاه بذیرفته شده غالباً بفسخ قرارداد برگردانیدن طرفین بموقعتی که قبل از انعقاد قرارداد داشته اند منجر شده است ولیکن چنین دعوا نی باید هر چه زودتر بفاصله کمی بعد از معامله و کشف غیر واقع بودن کیفیات موضوع بدادگاه ارجاع شود - هرگاه توصیفات واهی مربوط با مردمی باشد که پیش از انعقاد قرارداد واقع گشته است طرف خواهان می‌تواند بجهای آن که فسخ قرارداد را بخواهد دعوی غرامت نماید

تقلب و فریب

بنا بر قانون عرف عام انگلیس هرگاه توصیفات واهی که یکی از طرفین قرارداد اظهار نموده است قصدی و عمدى بوده و معلوم شود که گوینده و توصیف کننده بخوبی می‌دانسته است که آنچه میگوید حقیقت ندارد

می‌کند و دلیل دادگاه در نقض قرارداد این است که طرفی که از قرارداد زیان برده در نتیجه آن توصیفات واهی که وی را از تحقیق و شناسائی کامل موضوع بازداشت است رضایت با نقاد قراردادی داده است که بر کیفیاتش واقع نگشته و حال آن که موجب خسارت وی بوده است.

با این حال برای آن که اغراقگوئی یا توصیفات واهی و اظهارات بیجای موجب نقض یک قرارداد گردد ثبوت چند چیز لازم است نخست آن که معلوم شود اظهارات و توصیفات واهی مربوط بموضوع اصلی قرارداد و واقعاً واهی بوده دوم آن که اظهار کننده آنها یکی از طرفین قرارداد باشد

سوم آنکه طرف دیگر قرارداد فقط باتکای آن اظهارات واهی در قرارداد شرکت جسته و زیان دیده است دعوا نی که بعلت توصیفات واهی پیدا می‌شود در انگلستان بسیار است زیرا با آنکه شخص احتیاط کار لازم است در معاملات خود هرگونه دقت و وارسی را که مقتضی است بعمل آورده باشد چنان پیش می‌آید که شخص باتکای صدمیت و صداقت طرف وارد معامله می‌شود و ممکن است طرف او مثلاً راجع به کالائی که میخواهد بفروشند توصیف بسیار نماید و تمجید و تعریف کند و نیتش هم باشد یعنی واقعاً معتقد باشد که کالای او مرغوب و اعلى و سزاوار تمجیداتی است که می‌نماید با این حال چنان نبوده و تمجیداتش بی اساس باشد در این مورد البته قانون نمی‌تواند خسارت خریدار را جبران کند و دادگاه انگلیس فروشنده را با آنکه توصیف نشوند واهی بوده مسئول خسارت خریدار نمی‌شناسد پس لازم است که طرف یا طرفین پس از بررسی و شناسائی کامل موضوع معامله با دیدگان گشاده وارد قرارداد شوند این است که یکی از دادرسان نامی

استفاده نمایند

لرد هرشل پیشوای دادگاهها طی حکم خود اعلام داشت که مدیران کمپانی واقعاً معتقد بوده اند که طی امتیاز این اختیار بآنها داده شده و اظهارات آن ها از روی شرافتمندی بوده و بنابراین هر چند که هقرون به حقیقت نبوده است اما مشمول تقلب و فریب نمی باشد بعدها در سال (۱۹۲۹) این قانون عرفی بوسیله یک لایحه مصوب مجلس عوام انگلستان ترمیم یافت و طبق لایحه اخیر هر گاه از طرف مدیران یک شرکت اظهاراتی شود که خواهان ادعای واهی بودن آنها را ماید بر عهده خود مدیران است که طرف خوانده می باشند که ثابت نمایند اظهارات آن ها واقعیت داشته و یا آن ها دلایل حقیقی موجبات حقوقی داشته اند که چنان اظهارات با تو صفاتی رحیم زاده صفوی بنمایند

و رایست نیست و یا معلوم شود که خود گوینده یقین نداشته است که آنچه می گوید درست است یا نادرست و یا از روی بی اعتمانی و تسامح نخواسته است بدانند که آنچه می گوید بحقیقت مقرر نیست یا مقرر نیست عمل او عنوان تقلب و فریب پیدا می کند

این اصل از قانون عرف عام طی عمل کاملاً روشن گردیده و مخصوصاً در دعواهی که سال (۱۸۸۹) بر علیه مدیران شرکت تراووهای شهری آقامه شد حکم صادر از مجلس لرد ها مورد اجرای آن را نشان داد. در آن دعوا مدیران شرکت متهم بودند باینکه عمداً اظهارات واهی نموده و خریداران سهام را فریب داده اند زیرا اعلام داشته اند که شرکت آنها حق دارد در راه بردن تراویی بجای برق از قوه بخار که پر سرفه تر است

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی